

[Alfred Jensen.]

overfor de arbejdergrupper og de med dem ligestillede, som her er tale om.

Jeg ønsker også at omtale et par andre forhold, der kommer til at virke ind, selvom man måske kan sige, at de allerede har været indregnet i pristallet og derfor på sin vis skulle være passé. Jeg tænker på varmebidragene. Der er adskillige tusinder af arbejdere, der bor i centralfyrede lejligheder, og de vil i dette efterår få en stor varme-regning. Jeg ved meget vel, at der er lejere, der på grund af lav indtægt er nødt til at udvise sparsommelighed og derfor meget ofte ikke skal betale, men får penge, når regnskabet foreligger og den endelige opgørelse finder sted hen på sommeren. Jeg tror, man skal gøre sig klart, at med de stigende brændselspriser og med de uændrede varmebidrag i vinter vil adskillige lejere komme til at stå overfor at skulle betale temmelig store beløb. Hertil kommer lejerforhøjelser som følge af den 10. almindelige vurdering. Vi foretog visse lempelser i beskattningen i vinter, men det har ikke været tilstrækkeligt til at undgå lejerforhøjelser.

Alt det skal man gøre sig klart, når man bedømmer mulighederne for at indkassere de beløb, her er tale om efter dette lovforslag, og jeg tror, man skal gøre sig klart, at tusinder og atter tusinder af arbejdere, der har sat en ære i at betale til dato uden at forvolde administrationen vanskelighed, kommer i den situation, at de ikke vil være i stand til at udrede disse store beløb af de små uge- eller månedslønninger, de oppebærer. Det må man gøre sig klart, og man må affinde sig med, at flere og flere kommer ud for, at der på arbejdspladserne tilbageholdes en del af deres løn, for at skattevæsenet kan få skatter og bunden opsparing ind.

Jeg har set mange protester mod skærpselsen af den bundne opsparing, og jeg forstår så udmærket godt, at man protesterer rundt omkring, for regeringen er jo her gået for vidt, den er efter min opfattelse gået så vidt, at man har lov til at sige det samme om denne beskattning, som socialdemokratiske ledere sagde, da de var i opposition under Madsen-Mygdal-regeringen: nu skærer man i levende kød. Man bør tage i betragtning, at man faktisk skærer i levende kød, hvis man gennemfører nedsættelsen af indtægtsgrænsen. Jeg ved ikke, om der er nogen mulighed for at få ændret denne bundgrænse. Jeg håber, det vil være muligt, og jeg ser, at bl. a. det ærede medlem hr. Wiggo Larsens fagforening har vendt sig stærkt imod, at indtægtsgrænsen ligger så

langt nede. Jeg håber for de tusinder, der har små og beskedne indkomster, at det vil være muligt at ændre denne grænse, men jeg undlader ikke at bemærke, at det ikke betyder, at mit parti af den grund vil stemme for den bundne opsparing. Vi betragter den som urimelig, som skadelig, og vi ønsker at stemme imod den. Vi vil også stemme imod den, fordi vi betragter den ud fra de samme synspunkter, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen gav udtryk for: pengene vil blive brugt til oprustningsformål enten på den ene eller den anden måde. Den ændring, der er sket angående opsparingsbeløbets placering, muliggør det jo for regeringen og for samarbejdspartierne på et hvilket som helst tidspunkt rent administrativt at bruge de penge, der foregives at skulle tjene helt andre formål end oprustningen, til at klare de oprustningsudgifter, som regeringen allerede har påtaget sig, og de udgifter, der kommer, efterhånden som amerikanerne fremsætter deres krav.

Ud fra alle disse betragtninger vil jeg endnu en gang sige, at vi modsætter os lovforslagets gennemførelse og vil stemme imod det med al den vægt, vi er i besiddelse af, når det kommer til tredje behandling.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker de ærede ordførere, som har givet lovforslaget tilslutning. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen nævnte spørgsmålet om 65 års aldersgrænsen, som han i almindelighed fandt rimelig, men han sagde, at der måske kunne være tale om at drøfte spørgsmålet angående 65-årige med større indkomster. Senere kom det ærede medlem hr. Alfred Jensen jo ind på spørgsmålet og gik temmelig voldsomt mod 65 års aldersgrænsen, som han tilsyneladende ikke forstod. Jeg vil dog tro, at det kun er tilsyneladende, for selvom den naturligvis ikke er sat for aldersrentemodtagere, er tanken om denne aldersgrænse jo beslægtet med bestemmelsen i en anden af lovforslagets paragraffer om, at man kan få beløbet tilbage, når man fylder 70 år. Tanken er naturligvis den, at de, der er kommet op i de højere aldersklasser, ikke kan have den samme forpligtelse til at bidrage til opsparingen i samfundet som de yngre arbejdsdygtige. Tværtimod er det jo i alderdommen normalt, at man nyder frugten af sin tidligere opsparing. Jeg skal gerne indrømme, at for folk med betydelige indkomster kunne der i og for sig ikke siges noget imod, at de deltog i denne opsparing. Nu skal vi ikke gøre det administrativt sværere end nødvendigt, men jeg har ikke noget imod at se på dette spørgsmål i et udvalg.